

[Indenrigsministeren]

interessesfelter, som medlemmer i udvalget kan have.

En af de ting, som er fremgået af debatten omkring disse forslag både her i dag, i dagspressen og tidligere, er spørgsmålet om, hvorvidt der har været en usikkerhed knyttet til de beregninger, som lovforslagene hviler på. Man har sågar brugt udtrykket »regnefejl« i en lidt stærk offentlig omtale af disse ting.

Jeg vil gerne tage afstand fra udtrykket »regnefejl«. Der er altid i forbindelse med det grundlag, sådanne forslag er udarbejdet på, og de forudsætninger, som er gjort, en vis usikkerhed. Vi ved f. eks., at de skattetryk, som er angivet som resultatet af denne samlede buket af forslag, er angivet i forhold til de skattetryk, som vi kender fra budgetterne for 1979. De hviler på de budgetter for 1978, som blev lagt i efteråret 1977. Da vi ved, at budgetteknik, forudsætninger for budgetterne, skøn med hensyn til kommende indkomstudvikling osv. varierer fra kommune til kommune, har jeg ved flere lejligheder givet udtryk for, at ingen må tage disse beregnede skattetryk for 1979 med så stor en sikkerhed, at de mener, at en forøgelse på 0,10 ikke kan gå hen og blive 0,20 eller 0,30 eller en anden tilsvarende usikkerhed i disse tal.

Det er grunden til, da denne usikkerhed naturligvis er særlig følelig inden for hovedstadsudligningen, hvor man arbejder med en stærkere udligning på indkomstgrundlaget end i det øvrige land, at det har været skønnet nødvendigt at indføje budgettallene i det ændringsforslag, som jeg har stillet, for at give kommunerne en højere grad af sikkerhed for den budgetbehandling, som skal finde sted nu, og give dem det endelige resultat allerede nu af hensyn til netop den kommende budgetlægning.

Tilsvarende gælder med hensyn til det ændringsforslag, jeg har stillet om overgangsbestemmelserne vedrørende landliggerskattens bortfald. Som f. eks. hr. Hagen Hagensen har været inde på det, så sikrer dette ændringsforslag, at den delelinje for skatten, den 1. januar 1980, som har været tilsigtet, også bliver realiseret, og derigennem sikrer man, at det, der har været lovforslagets forudsætninger på dette punkt, også vil komme til at falde således ud.

Et tredje emne, som har været gennemgående i mange ordføreres indlæg her, har væ-

ret spørgsmålet om grundbeskatningens udvikling på baggrund af disse forslag. Der har også været bragt mere principielle og generelle synspunkter vedrørende grundbeskatning ind i billedet, og det er naturligt, for det er en gammel tradition i dansk politik, at grundbeskatning er der stor interesse for. Jeg synes også selv, at det er et interessant emne.

Det har været fremhævet, at disse forslag kunne forlede en kommunalbestyrelse til at søge at lægge trykket mere på grundbeskatningen end på indkomstbeskatningen og andre indkomstformer. Jeg tror ikke, at man har ret i dette. Jeg tror, at det forholder sig sådan, at den beslutning, man træffer i den enkelte kommunalbestyrelse om vægten af den ene skatteform i forhold til den anden, det er noget, der primært hviler på en politisk opfattelse af, hvilken vægt de enkelte bestanddele bør have.

Man kan ikke ud fra en teoretisk betragtning, som er blevet anlagt med hensyn til dette, afvise, at der foreligger en mulighed for at påvirke udligningsmekanismer i forhold til andre kommuner og mekanismer i forhold til statens økonomi gennem en varieret vægt på grundskatter i forhold til andre indkomstkilder i kommunen. Men hele dette spørgsmål er ret så kompliceret. Det gælder derfor også, at det ændringsforslag, der er stillet fra fremskridtspartiets side, ikke – det udgiver det sig næppe heller for – er udtryk for en fuldstændig korrektion af denne situation. Jeg vil advare imod, at man træffer en forhastet beslutning på dette grundlag. Jeg tror, det er et interessant emne, som kan og formentlig også bør dyrkes videre i det udvalg vedrørende kommunernes finansieringsgrundlag, som er bebudet nedsat som en videreførelse af arbejdet med disse og andre problemer.

Jeg tror, at når man går ned i enkelthederne i det problem, som det omtalte ændringsforslag er udtryk for, så vil man finde, at de mekanismer, som er indeholdt i problemet, er mere komplicerede, end det umiddelbart ser ud. Jeg tror f. eks., at man skal ind i vurderinger af, hvilken vægt fradragsmuligheden for kommunale skatter har i forskellige kommunetyper. Den vil utvivlsomt vise sig at variere en del, afhængig af boligstruktur, erhvervsstruktur, om det er en centerkommune, eller om det er en kommune, hvor de erhvervsdrivende også bor i kommunen, osv.